

*Kas gražu, atsilieps, kas
teisinga, nemirs, nors vandenim,
kalnais apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1999 m. kovo 19 d. penktadienis. Nr. 22. (102) Kaina 0,80 Lt.

Rytoj - Pasaulinė žemės diena

Vidmantas Bražiūnas

Rajono aplinkos apsaugos agentūros viršininkas

1969 metų lapkritį UNESCO aplinkos konferencijoje nevalstybinės organizacijos Žemės dienos fondo pirmininkas Džonas Makonelas renginio dalyviams paskelbė apie Žemės dieną. Oficialiai Žemės diena po to buvo paminėta 1970 –ųjų metų kovo 20 –ąją San Franciske ir aplinkiniuose miestuose.

1971 – aisiais Jungtinių Tautų Generalinis sekretorius U'tanas paskelbė, kad kiekvienų metų pavasario lygiadienio metu planetos žmonės minėtų Žemės dieną, apmąstytų savo veiklą ir imtųsi darbų mūsų planetos ateities labui.

1992 m. kovo 18 –ąją Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba paskelbė, kad kovo 20-oji – Žemės diena- minima ir Lietuvoje.

Žemės dieną Jungtinių Tautų taikos varpas skambins ir dar kartą patvirtins mūsų įsipareigojimus žmonijai bei Žemei.

Žemės dienos vėliava plevėsuos ir Konstantinavoje

Rimantas Jurgelionis

Nebe pirmus metus Pasaulinę žemės dieną pažymi Konstantinavos žemės ūkio mokykla.

- Tikimės, kad mūsų auklėtiniai, įgiję žinių, praktinių įgūdžių, nieka-

da neatitruks nuo žemės, puoselės senolių ir tėvų tradicijas. Agronomijos paslaptis dėstančios mokytojos Stasė Mizarienė ir Rita Tonkevičienė su moksleiviais organizavo parodą, atšilus orams į medžius bus iškelti inkilai. Per pamokas bus kal-

bama apie ekologiją, tėviškės gamtos pažinimą, - sakė Žemės ūkio mokyklos direktoriaus pavaduotojas Stanislovas Žindulis. - Žemės dienos proga šios ir pagrindinės mokyklos moksleiviai organizuoja nuotaikingą koncertą.

Janina Liolienė

Kad ir kaip besistengtumėm vyti šalin liūdnas mintis, dažnam iš mūsų teko ir, ko gero, dar teks dalyvauti laidotuvsė. Mirus artimam žmogui, pripažinkim, mums vis atrodo, kad mirtis pašaukė jį pas save per anksti. Tada liūdesys, skausmas, pakertantis kojas, susimaišo su rūpesčiais, kai likę gyvi turi vilkeliu suktis, idant atliktų tai, ką privalu tokią valandą atlikti, kad, kaip nuo seno priimta, savo artimą žmoniškai palaidotų. Dažnoje lietuvių šeimoje laidotuvs buvo kaupiamos lėšos iš anksto, beveik visų mūsų seneliai ir močiutės, dar gyvi būdami, turėjo pasiruošę įkapes ir, gavę nedidukės pensijas, vietoje to, kad pasilepintų kokia pramoga ar skanesniu kąsniu, atliekamą pinigą dėjo "juodai dienai".

"Rokiškio pragiedruliai" nusprendė pasidairyti po laidojimo paslaugas miestie teikiančias įstaigas ir pasidomėti, kokia dabarties laikų "juodos dienos" kaina.

Nuo praėjusių metų gruodžio pabaigos Rokiškyje, Vytauto g. 6, pirkėjų laukia naujai atidaryta privati D. Keličiaus individualios įmonės parduotuvė, kurios darbuotojai, ištikus bėdai, stengsis patenkinti ir išrankiausių klientų poreikius. Parduotuvės savininkas neslėpdamas vardino tiekėjus. Karstus veža iš Vilniaus, Zarasų, rūbus ir avalynę įsigyja taipogi didmiesčiuose. Rokiškio rinkoje, savininko pastebėjimu, populiariausi karstai, kainuojantys apie 300 litų. Parduotuvėje pigiausias iš šiuo metu esančių - 240 Lt, brangiausias - 1200 Lt. Šis pagal vokišką technologiją pagamintas Lenkijoje, ažuolinis. Ir brangūs karstai sulaukia pirkėjų, tiesa, kiek rečiau už vidutinę kainą įvertintus. Labai pigiai kainuojančiais D. Keličiaus patarė nesusingdyti, nes tai tikras... niekalas, galintis per kelias dienas supelyti sandėlyje.

Velioniui reikalingi ir rūbai. Įvairios spalvinės gamos suknelės kainuoja nuo 89 iki 199 litų. Ploną šalikėlį nupirksite už 11 litų, moteriškus batelius, derindami prie suknelės spalvos, išrinksite už 49 litus. Vyriškų kostiumų kaina

- 179 litai, kaklaraištis - 9,90, batai - 49 litai. Rasite ir apatinio trikotažo tiek moterims, tiek vyrams. Šioje parduotuvėje gali pasiūlyti išsinuomoti šarvojimo reikmenis: stalą, užtiesalą jam, juodas užuolaidas, žvakides. Apytikslė išvardintų daiktų kaina - 50 litų. Konkurencijos

vadovė sakė pasitikinti klientais, nes "tokiu gyvenimo atveju nė vienas negalvoja pakenkti, apgauti", o jei ką ir pamiršta laiku gražinti - darbuotojos skambina, primena, prašo. Tik niekad nepyksta, nesibara, žino, kad jų klientams gėlos ir taip pakanka. Ponios Irenos paskaičiavimais, viską perkant jų įstaigoje ir šarvojant išnuomotoje salėje, kaina svyruotų nuo 1130 iki 1400 litų. Į paskaičiavimus neįeina bažnyčios paslaugos ir gedulingi pietūs. Parai salės nuoma kainuoja 35 litus. Katafalkas - 30 litų.

Pigiausia moteriška šilko

suknelė - 69 litai, brangiausia - 260. Bateliai - 40, šalikėlio kokybę taipogi atspindi kaina - jam galite išleisti ir 16, ir 60 litų. Vyriški kostiumai kainuoja 150 - 176 Lt. Batai vyrams - 40 Lt, marškiniai - 19-25 Lt. Rūbų, karstų, gėlių tiekėjus direktorė renkasi atsižvelgdama į siūlomą kainą, ieško pigesnių variantų. Brangiausias čia esantis karstas kainuoja 756 litus, pigiausias - 178. Perkamiausi 292 litus kainuojantys karstai. Laikinas medinis paminklas čia įvertintas 43, 53 ir 68 Lt, metalinis - 89 Lt. Direktorės manymu, svarbiau paskutinė artimųjų pagarba velioniui, buvimas kelias likusias valandas kartu, o ne lakstymas ieškant kuo prašmatnesnio karsto ar važiavimas į didmiestį gedulingos puokštės, nesitenkinant Rokiškio gėlių salonų siūlomomis. Laidojimo namuose dirbančios moterys linkusios užjausti, suprasti, padėti, tad jos niekuo nesistebi, neieško ir neskelbia jokių sensacijų. Ir vis tik, pasak ponios Irenos, šarvojimo salės nuoma naudojasi daugiausia arba mažas pajamas turintys, arba gana dideliais pinigais disponuojantys miestiečiai. Dauguma savo artimuosius linkę palydėti į paskutinę kelionę iš tų namų, kuriuose šie gyveno. Iš laidojimo paslaugų teikimo provincijoje labai neprasigyvenusi, todėl į susidariusią konkurenciją Irena Surgelienė žiūri geranoriškai, linkėdama sėkmės ir naujai atidarytai parduotuvei. Tiek ponija Irena, tiek individualios įmonės savininkas D. Keličiaus kvietė būsimus pirkėjus lankytis, rinktis, pirkti pas juos. Iš viso to juk laimime mes, eiliniai pirkėjai.

"Juodos Dienos" kaina

sąlygomis privatininkai ieško naujų darbo formų, todėl ir su šios parduotuvės savininku galima kalbėtis, tartis ir išsiderėti nuolaidų, pavyzdžiui, nusipirkus karstą, rūbus, paprašyti viską nuvežti pagėdaujamu adresu.

Individualios įmonės savininkas įžvalgus, supranta, kad laidotuvs mirusiojo pagerbimas nesibaigia. Todėl į tą pačią parduotuvę kviečiami ir tie, kas galvoja apie nuolatinį kapo atributą - paminklą. Tiekėjai iš sostinės rokiškėnams siūlo paminklus iš švediško, kareliško akmens. Kainos neturėtų nugąsdinti, tiesa, jos priklauso nuo akmens dydžio ir kitų faktorių. Paminklą galima pasirinkti iš siūlomo katalogo, beje, laukiami ir savus eskizus atsi- nešę pirkėjai - jų viltys turėtų būti pateisintos. Pigiausias paminklas kainuoja apie 800 litų. Siūlomi ir laikini paminklai: medinių kaina 40 - 75 litai. Krepdirbtinėmis gėlėmis, kainuoja 12 - 14 litų.

UAB "Ruopiškis", pasak pardavėjos Rūtos Mekšėnienės, gali pasiūlyti tik karstus, kurių kaina svyruoja tarp 260 ir 290 litų.

Respublikos g. 17-ame name įsikūrusių laidojimo namų pagrindinė akcininkė - savivaldybė. Kalbėdama su šios įstaigos direktore I. Surgeliene supratau, kad savavališkai daryti nuolaidas, keisti kainas be savivaldybės atitinkamų pareigūnų žinios - negalima. Bet... Daugelį metų toje pačioje darbovietėje dirbanti, su žmonių skausmu nuolat susidurianti

Opa, opa į Europą...

Atkelta iš 4 psl.

los, apgavysčių, vagysčių, paleistuvystės liūno. Skurdi mūsų dvasia, todėl skurdus ir gyvenimas. Ir nesvarbu, kad vieni sėdi už skurdaus stalo, o kiti vartosi nešvariai įsigytuose milijonuose.

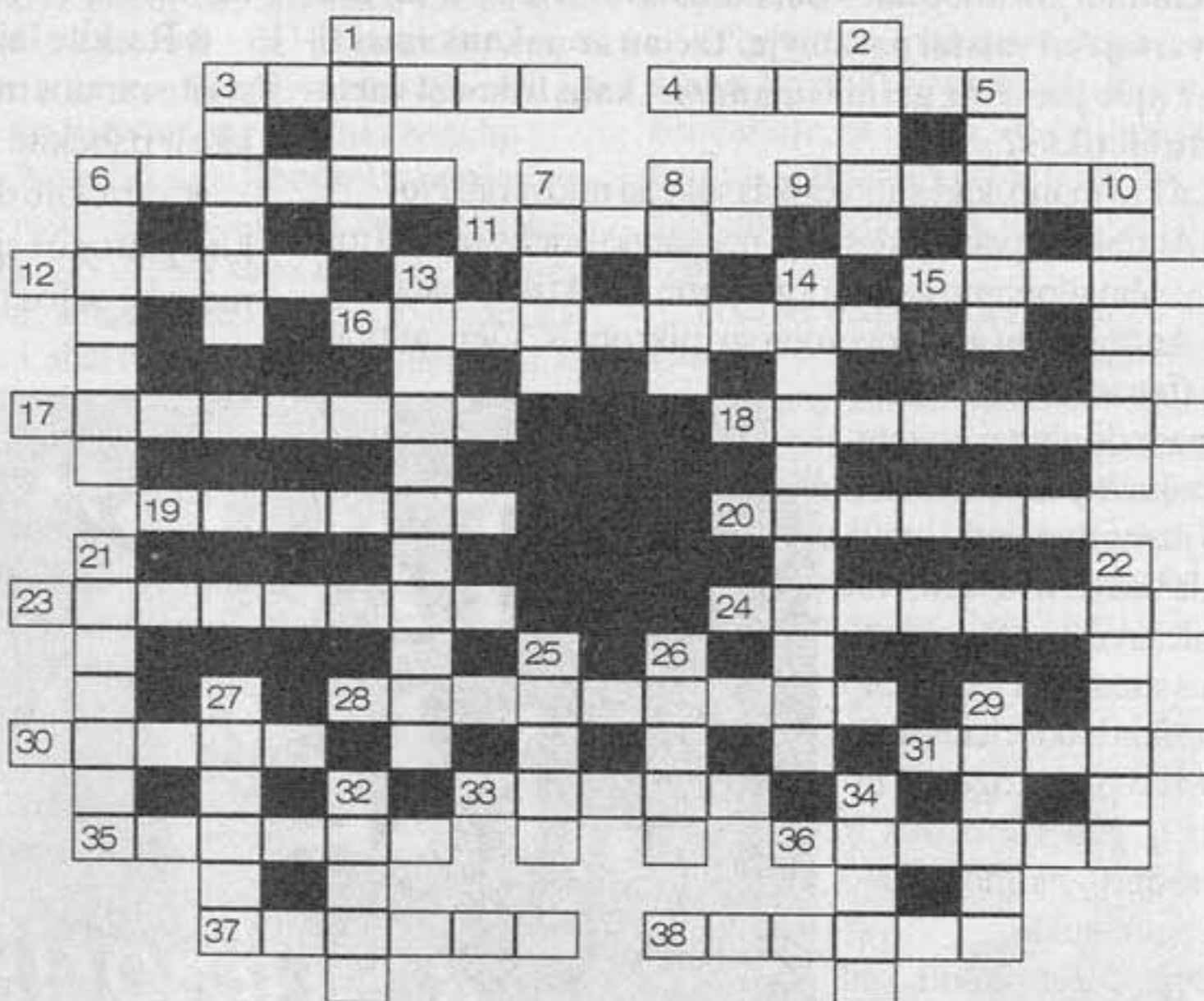
Todėl pirmiausia turime išvalyti savo dvasinį pasaulį, kad galėtume nebijodami parodyti tikrojo veido vaikams ir vaikšiotume išdidžiai iškėlę galvas. Pirmiausia turime pasirūpinti savo vaikais. Galbūt kai jie užaugs dori ir šviesūs, sukursime valstybę, apie kurią dabar svajojame. Tik kaipgi tai pasiekti, jei švietimo ir kultūros biudžetas kiekvienais metais vis mažinamas? Nejaugi būtina uždaryti kaimo mokyklas? O jeigu kaimo vaikelis užaugs dvasiškai turtingesnis? Kodėl turime atimti iš jo tokią galimybę? Argi mažai garsių žmonių išaugino Lietuvos kaimas? Prasta kaimo mokyklų materialinė bazė. Atidėkim bent vieno Vyriausybės atstovo kelionę į tolimą užsienį lėktuvu. Tegul jis svečios šalies atstovą pasikviečia ir sandėrius vykdo Lietuvoje. Taip kelių rajonų kaimo mokyklos pasiektų miesto mokyklų lygį. Ką mes pasieksime taupydami mokytojų atlyginimų sąskaita? Juk mokytojas pirmiausia privalo tobulėti, šviesti ir viską pateikti vaikams. Ką jau čia bekalbėti, kai mokytojas ne tik bijo užsiprenumeruoti laikraštį, bet netgi laiku negauna užmokesčio už darbą.

Argi normalu, kad sportininkai, meno žmonės, garsinantys savo šalį, miestą, turi patys ieškoti lėšų išvykai į rungtynes, parodas ar kitokius renginius? Vietoj to, kad džiaugtumėmės ir didžiutume mės tokiais žmonėmis, surišame jiems rankas, neskirdami lėšų.

Apsidairykime aplinkui. Pažvelkime į savo vidų. Susimąstykime, ką mes paliksime ateinančioms kartoms. Išvežtą metalą, iškirstus miškus? Mums patiems gali tekti tą patį metalą ar medieną pirkti iš užsienio ir mokėti auksiniais doleriais.

Todėl nepulkime lyg plaštakės į liepsną. Juk ir Maskva ne iš karto pasistatė. Sureguliuokime savo vidaus rinką, sutvirtėkime dvasiškai, išugdykime dorą jaunąją kartą, rodydami pavyzdį savo vaikams ne veidmainiaudami, nesibardami, o dorai dirbdami, gyvendami viltimi, tikėjimu, dvasine ramybe. Gal tada ir būsim verti Europos standartų. Tačiau kol kas – neperšokęs per griovį, nesaikyk op!

Kryžiažodis

Vertikalčiai:

1. Stačiašlaitė netaisyklingos formos įgauba žemės paviršiuje.
2. Savybės ar galėjimas priešintis kokiam veiksmui.
3. Ginklas su kertamais ašmenimis.
5. Gražiažiedžių šeimos daugiametčių žolinių augalų gentis.
6. Optinis reiškiny.
7. Kultūriniai ankštinių šeimos augalai.
8. Ant kalno pastatyta gynimosi tvirtovė.
10. Aukščiausia valstybės taryba senovės Romoje.
13. Voro tinklas.
14. Pailgas kalnuotas ruožas.
21. Namas gyvuliams laikyti.
22. Tankus atlaso pavidalo medvilninis audinys.
25. Ginkluotas susidūrimas tarp valstybių.
26. Municipalinių įstaigų viršininkas kai kuriose šalyse.
27. Liaudies poetas – dainius ir muzikantas.
29. Lietuvos miestas.
32. Graikų karo ir išminties deivė.
34. Japonų mergina, samdoma iškilmingo pokylio šeiminiuke, išmokyta svetimų kalbų, šokti, dainuoti.

Horizontaliai:

3. Trumpauodegis jūrų vėžys.
4. Ramstis, atrama.
6. Stambus gandrinių šeimos paukštis, pilka galva ir dideliu snapu.
9. Policininkas Prancūzijoje.
11. Tynimas su pūliais.

12. Smėlio dykumos Sacharoje tipas.
15. Rūkas, migla.
16. Spalvų suderinimas meno kūrinys.
17. Žemės darbo ar namų ūkio įrankis.
18. Povandeniniai augalai, augantys dumbuose jūros pakrantėse.
19. Kaulinis organas burnoje maistui kramtyti.
20. Augaliniai drebučiai, gaunami iš kai kurių dumblių.
23. Kryžius su užlaužtais galais.
24. Gaubtas iš metalo, stiklo, įtaisomas ant lempos.
28. Visa regintis.
30. Jaunesnis diplomatinis rangas užsienio reikalų žinyboje.
31. Dainuoti skirtas žodinis kūrinys.
33. Vadovaujantis asmuo.
35. Moteriškas vardas.
36. Pajamos, gaunamos atskaičius išlaidas.
37. Putokšlinių šeimos daugiametis vaistinis augalas.
38. Ūkinis reikmuo buriems ar smulkiems daiktams laikyti.

Sudarė Vaida Pranskūnaitė

Kryžiažodžio, spausdinto 20-me numerioje, atsakymai

1. Patetika 2. Padargas 3. Salingas 4. Trauktis
5. Indis 6. Parakas 7. Blakė 8. Adresatas 9. Pieštukas 10. Maurai 11. Pikaso 12. Ekranas
13. Dagilis 14. Graibštas 15. Admirolas 16. Kanibalas 17. Gravis 18. Kartis 19. Radiacija 20. Palaikai 21. Kapralas 22. Realinis 23. Politika
24. Tarifas 25. Tekilos 26. Samda 27. Takas
28. Amfipodai 29. Didaktika 30. Vanadis.

Sergant gripu antibiotikai neveiksmingi

Šiandien antibiotikai – dažniausiai skiriami ir labiausiai vartojami vaistai pasaulyje. Tačiau ar pakankamai žinome apie juos? Ar gerai išmanome, kaip ir kodėl vartoti antibiotikus?

Kai kas mano, kad antibiotikas sukelia nuovargį! Ne!

● Antibiotikų vartojimas nėra nuovargio priežastis. Dėl mus apimančio silpnumo kalta į organizmą patekusi infekcija.

● Antibiotikai geri kovotojai su mikrobais. Vieni antibiotikai (tetraciklinas, levomicetinas) slopina patogeninių mikrobų augimą, neleidžia jiems daugintis – taigi veikia baktericidiškai. Kiti (penicilinai ir t.t.) tuos mikrobus sunaikina – taigi taip pat veikia baktericidiškai.

● Juo pavojingesnė infekcija, tuo stipresnis ir greitesnis veikimo privalo būti antibiotikas.

Beje, derėtų žinoti, kad plataus veikimo spektro antibiotikai (tetraciklinai, levomicetinas, anepicilinas) gali sunaikinti ne tik ligą sukėlusius, bet ir organizmui naudingus mikrobus.

● Nemažai mikrobų "išmoko" nepaklusti siekiantiems juos sunaikinti antibiotikams. Nuolat didėjantis sergamumas kvėpavimo takų ligomis ir lytiniu keliu plintančiomis ligomis – tai bakterijų atsparumo antibiotikams išdava.

● Antibiotikus būtina reikiai vartoti tiek dienų, kiek nurodo gydytojas. Jeigu liausimės vartoję vaistus anksčiau, liga vėl atsinaujins.

● Sergant gripu, peršalimo ligomis, kurias sukelia virusai, antibiotikų nederėtų vartoti, nes jie... neveiksmingi.

● Dažnai vartojami antibiotikai gali jaudrinti organizmą ir sukelti alergines reakcijas. Pavyzdžiui: išberinama, pradeda niežėti oda ir t.t.

Kol gripas "siaučia"...

● Pasistenkite daugiau judėti. Judėjimas – geriausia savigyna nuo pačių įvairiausių ligų!

● Raskite laiko atsipalaiduoti. Paprasčiausiai pasiklausykite ramios muzikos, nors penkioms minutėms užsimirškite ir pabėkite nuo kasdienybės.

● Vartokite daugiau vitamino C turinčių produktų (valgykite geltonos spalvos citrusinių vaisių, kivių); teikite pirmenybę sojos ir rapso aliejui, nes jis stiprina imuninę sistemą. Įvairi žuvis – privaloma jūsų valgiaraštyje!

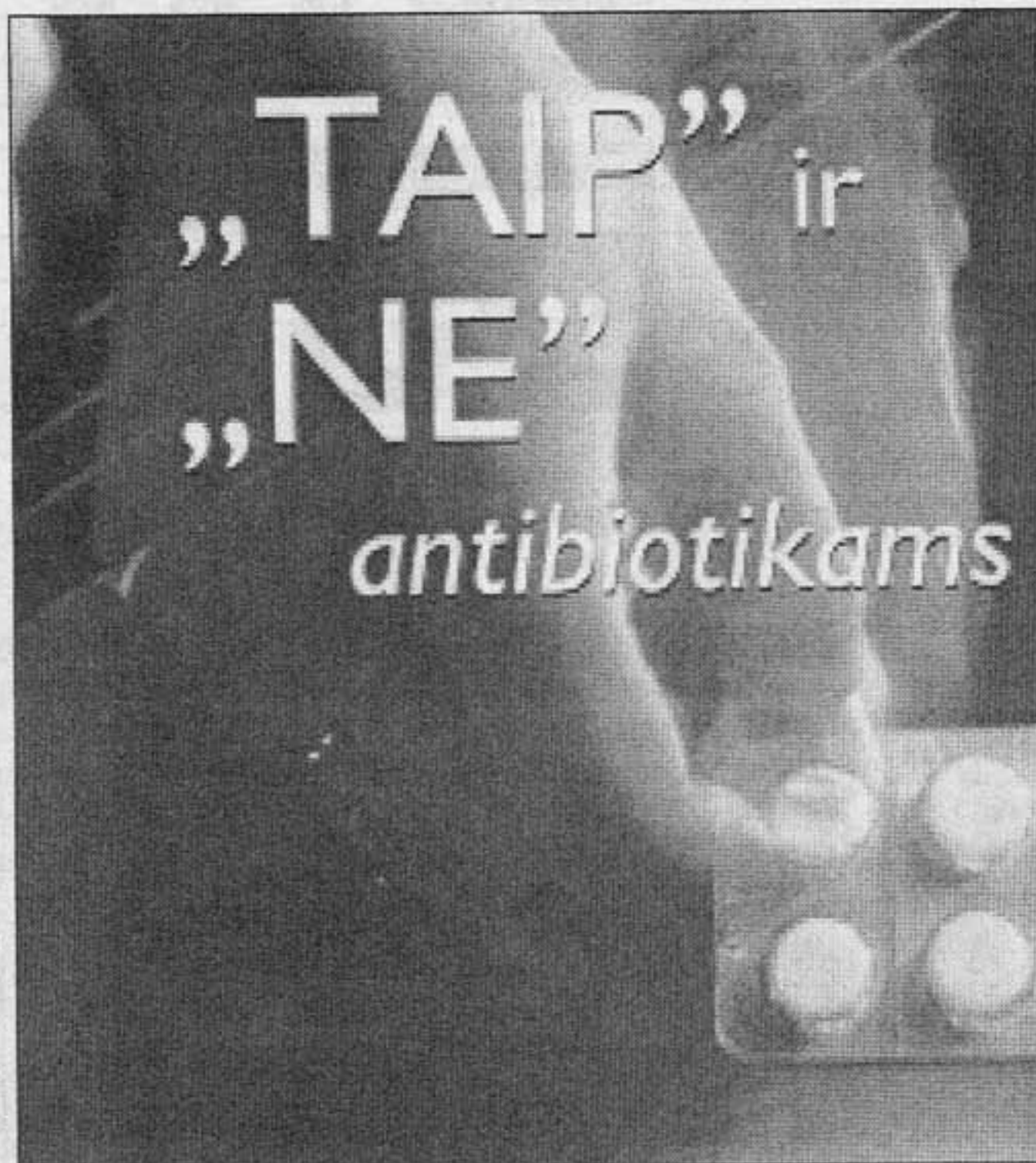
● Valgykite daugiau grūdinių kultūrų, džiovintų vaisių, lazdyno riešutų.

● Mažiau vartokite mėsos, sūrių, cukraus. Šių medžiagų perteklius neigiamai veikia imuninę sistemą ir virusas plinta. Nevartodami cukraus nevenkite medaus. Nevalgykite per daug saldumynų – jie silpnina organizmą.

● Gerkite kuo daugiau vandens (8 stiklines per dieną – būtinai). Tuomet pašalinama toksinai.

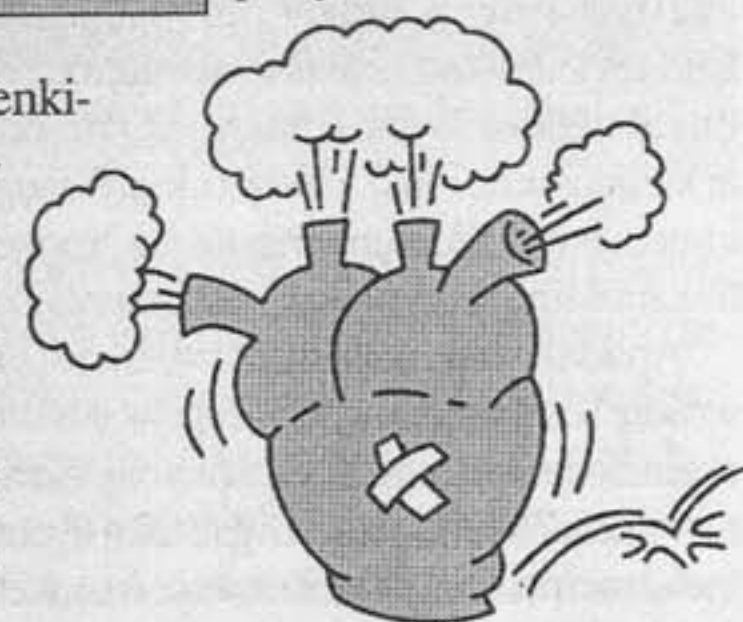
● Vartokite vitaminų ir mineralinių medžiagų preparatų (C, B6, E, beta karotinas – gerina imuninę sistemą).

● Jei aplink visi gripuoja, sėdėkite namie –

nesilankykite teatre, venkite visuomeninio transporto.

● Stenkitės, kad oras jūsų namuose nebūtų sausas. Prie radiatorių pastatykite kibirėlius su vandeniu.

Nemuškite vaikų!

Reikia pasakyti, kad mušdami vaikus tikslu nepasieksite. Dažnai mušamas vaikas su tuo ilgai nesusitvarko ir nebereaguoja. Antrą vertus, negarbinga griebtis žiaurių bausmės priemonių, kuriomis visiškai nesužadinsime vaikui aukštesnių ir kilnesnių jausmų.

Mušimas gadina vaiko charakterį, verčia jį meluoti, slėp-

ti arba būti paklusniu iš baimės. Širdyje jaučiama neapykanta, o gavus muštį pajuntama gyvenimo neteisybė su geležiniu jėgos įstatymu. Mušamas vaikas netenka savimeilės, o barimas jam jokios įtakos nedarė; auklėjamam be smurto vaikui žodis gali būti vienintelė racionali bausmė. Kur auklėjimo priemonė yra kumštis, ten negali būti nė kalbos apie auklėtojo ir auklėtinio sutarimą, meilę ir pasitikėjimą vienas kitu.

Puslapį parengė Jolita Kaškevičienė

Anekdotai

Ruduo. Oras bjaurus. Sėdi du kaliniai ant suoliuko ir liūdi. Krenta lapai. Stai ga vienas pakelia plytą ir pokšteli per galvą kitam.

Antras:

- Klausyk, Sioma, visi lapai kaip lapai, o šitas lapas - kaip plyta.

☺ ☺ ☺

- Kam užmetei dėdei Jonui plytą ant galvos?

- Aš daugiau taip nebedarysiu...

- Daugiau ir nebereikės...

☺ ☺ ☺

Troleibuse miega išgėręs vyrukas. Priešais atsisėda kitas keleivis, netyčia stumtelėdamas išgėrusįjį. Vyras atsibunda, įdėmiai pažiūri į priešais sėdintį ir džiaugsmingai sušunka:

- Gena! Labas! Iš kur tu čia dabar atsiradai?

- Jūs apsipažinote. Aš ne Gena.

- Kaip tai ne? Juk taip panašus!

- Į ką gi?

- Aš jau sakiau. Į kro-ko-dilą.

☺ ☺ ☺

Juodame - juodame mieste, juodoje - juodoje gatvėje, juodame - juodame name, juodame - juodame kambaryje, ant juodų - juodų kėdžių sėdi du juodi - juodi žmogeliai. Ir vienas kito klausia:

- Ir kam mes, Petrai, tą gumą deginom?

Saulius Sakalauskas

Chamskis nekvaršino sau galvos ir gyvendamas vadovavosi tik viena tiesa: pinigai yra visagaliai!

Lietuvoje tiek verslininkų sužlugo, o jam kad nors kas. Pinigai visagaliai... Chamskis žinojo, kaip apsiginti nuo įvairaus plauko tikrintojų. Žinojo, kam, kada ir kiek... Tačiau kartą naujai paskirstas tikrintojas, anksčiau dirbęs Vilniuje, Valstybinėje kontrolėje, užsiprašė neregėtai daug. Chamskis paprieštaravo: girdi, viskam yra ribos, bei sąžinę reikia turėti... Lietuviškos rinkos pelkė ir taip traukia į dugną... Atsakymas buvo staigus ir negailestingas - firmos veikla sustabdyta, atliekamas kruopštus buhalterijos patikrinimas. Nejuokais persigandęs Chamskis mąstė, ką daryti. Prisiminė sostinėje turįs krikštą, besidarbuojantį tėvynės labui.

Šiaip taip pakliuvęs pas jį, Chamskis, nulenkęs galvą, priminė šventą giminystės ryšį. Tik krikštą nevaliojo prisiminti. Chamskis jam įteikė nekuklią sumą voke. Krikštą užmetė akį į jo vidų ir pamažu ėmė prisiminti... Visus tikrintojus kaip "ranka nuėmė". Firma netgi sulaukė lengvatų. Chamskis triumfavo. Krikštą garbei nutarė surengti banketą.

Pobūvio įkarštyje Chamskis pasakė iškilmingą, krikštą šlovinantį tostą, kurį ketino užbaigti dabar madingu žodžiu - OLIGARCHAS. Juk krikštą sėdėjo valdžioje ir niekada nesibodėjo "paimti". Tačiau kai reikėjo ištarti tajį OLIGARCHAS, Chamskis išleino: OLIGOFRENAS... Susirinkusieji nuščiavo.

- Analfabetas... - mėgino pasitaisyti. Žodis "oligarchas" tarsi nuskendo jo atmintyje.

Iš Chamskio firmos nė pavadinimo neliko, o pats jis vos nesėdo į kalėjimą. O kaip gi!

Pavadinti aukštas pareigas užimantį Lietuvos valdininką beraščiu idiotu!..

Chamskis ėmė gerti, neteko buto. Sykį pabudo pakelės griovyje. Pažvelgė į balą ir pamatė save: apaugęs barzda, žvilgsnis lyg

bepročio, visas kreta. Suprato - ateitis labai nekokia... Jeigu nesustos ir nesiims kokių nors veiksmų, finalas bus liūdnas...

Tai, ko negali išsižadėti

Pamažu subrendo nedidelis "verslo planelis". Chamskis pakilo ir tarsi Rasputinas nužingsniavo užkariauti sostinės.

Susirado negyvenamą patalpą ir ėmėsi darbo. Pradėjo pranašauti ateitį... Rasputiņska išvaizda buvo puikusia reklama. Koks pasisekimas! Chamskis vienai šypėti, kitai žnybteli ar dar kitaip paguodžia. Pažada, kad greitai visi nesklandumai išnyks... Ir jokios nuodėmės. Juk ir valdžia prieš rinkimus ne kartą žadėjo aukso kalnus. Kodėl gi jis, Chamskis, negalėtų taip gauti pinigų? Chamskis svajojo apie perspektyvą - pasiplėsti pinigėlių ir "sudie, sudie - ministrų, bulvių ir nepriteklių šalie..." Normaliai gyventi čia dar ilgai neteks. Kad tai suprastum, nereikia būti aiškiaregiu...

Po eilinės darbo dienos Chamskis skaičiavo įplaukas. Į kambarį įėjo kukliai apsi- rengusi, vidutinio amžiaus moteris.

- Uždaryta! - suriko Chamskis.

- Aš norėčiau kai ką sužinoti apie save.

Chamskis pasitiko moteriškę pagal rūbą.

- Manau, esate bedarbis, netekėjusi. Ir šioje srityje...

- Kad ir kaip jums būtų gaila, aš ištėkėjusi ir dirbu Mokesčių inspekcijoje. Ką dabar galėtumėte pasakyti apie savo ateitį? Chamskis negalėjo patikėti, kad žmogus, "gyvenantis ant aruodo", gali taip kukliai atrodyti ir gyventi iš atlyginimo.

- Vis gi dar pasitaiko keistuolių... - svarstė pats vienas, jau uždarytas kameroje...

PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:

Nepriklausomybės a. 22
4820 Rokiškis

Tel./Faks. 5 13 54

e-mail: pragiedruliai
@post.omnitel.net

Leidėjas UAB

"Rokiškio pragiedruliai"

Indeksas 424

2 spaudos lankai.

Laikraštis leidžiamas
trečiadieniais ir
penktadieniais

Tiražas 6025 egz.

Redaktorius

Vygandas Pranskūnas

Redaktoriaus pavaduotoja

Rasa Čižauskienė Tel. 51354

Korespondentas

Stanislovas Varneckas Tel. 51354

Buhalterė

Antanina Šapranauskienė Tel. 51354

Leidybos centras:

Jolita Kaškevičienė,

Giedrius Šimėnas Tel. 51354

Rankraščiai negražinami

Redakcija už reklamos ir

skelbimų turinį neatsako

Skelbimai ir prenumerata

redakcijoje priimami

darbo dienomis

Prenumeratos kaina:

1 mėn. - 6 Lt;

3 mėn. - 18 Lt;

6 mėn. - 36 Lt.

"Džiaugiuosi kiekviena diena"

"ROKIŠKIO PRAGIEDRULIŲ" VIEŠNIA – UAB "ROKIŠKIO KNYGYNAS" DIREKTORĖ GENOVAITĖ MEDZELIENĖ

Salvinija Kalpokaitė

- Gerbiama direktore, mūsų laikraščio puslapiuose viešite pirmą kartą, tad prašau prisistatyti skaitytojams.

- Gimiau ir augau prie sraunios bei vingiuotos Ventos upės, gražiam Ventės miestelyje, Akmenės rajone. Besimokydama Vilniaus technologijos technikume ištekejau. Vyras Povilas įsigijo foto technologo, o aš keramikės technologės specialybę. Abu dirbome Vilniuje. Vyras – "Sigmos" susivienijime, aš – mokslinių tyrimų institute "Termoizoliacija". Vėliau teko dirbti gamykloje vadovaujantį darbą. Mirus vyro tėvui, 1981 metais atvažiavome į Rokiškį. Tai buvo sunkiausias mano gyvenimo laikotarpis. Darbo pagal specialybę negavau. Rūpinasiu šeima, vaikais, visą savo meilę atidaviau jiems. Dėl to nesigailiu. Knygynę pradėjau dirbti atsitiktinai. 1986 metais, sužinojusi, kad paskelbtas konkursas UAB "Rokiškio knygynas" laisvai direktoriaus vietai užimti, padaviau pareiškimą. Ir laimėjau...

- Ar nesigailite tapusi "Rokiškio knygyno" vadove?

- Prisipažinsiu atvirai. Kai pradėjau dirbti, išsigandau. Norėjosi bėgti kuo toliau. Knygyno skolos, nutrūkę ryšiai su leidyklomis, teismai mane pribloškė. Bet neilgam.

- Ponia Genovaite, kuo Rokiškio knygynas gali nudžiuginti pirkėjus? Kuo džiaugiatės Jūs pati?

- Šiuo metu nėra savaitės, kad nebūtų sudaromos sutartys su leidyklomis, tiekėjais. Knygų turime labai daug. Norėtusi, kad ir pirkėjų būtų daugiau. Pastebėjau, jog knygas labiausiai skaito, jas perka ne turtingiausi Rokiškio žmonės, o gaunantys vidutines pajamas. Džiugu, kad į knygyną užsina ne tik rokiškėnai, bet ir svečiai iš užsienio. Skaitytojas pastebimai keičiasi. Jei anksčiau daugiau pirkto meilės romanus, tai dabar "Alma litera", "Tyto Alba", "Vagos", "Minties" leidyklų išleistas knygas. Stengiamės patenkinti kiekvieno skonį. Vasarą per mėnesį apyvarta siekia apie 20 tūkst. litų, gruodžio mėnesį – per 40 tūkst. litų. Padėtis gerėja.

- Teko girdėti ginčus dėl vadovėlių ir mokymo priemonių prekybos. Ką Jūs apie tai manote?

- Vadovėlių ir mokymo priemonių pardavimo problema taip ir liko neišspręsta. Tvirtinama, kad mokslas nemokamas, bet ar tikrai? Knygynas parduoti vadovėlius neturi teisės. Tam reikalingas rajono savivaldybės Švietimo tarnybos leidimas. Kažin, ar nebūtų geriau, jei knygynas prekiautų ir vadovėliais, ir mokymo priemonėmis. Juk mokyklose trūksta vadovė-

lių, naudojamasi senais. Tikrai atsirastų tėvų, kurie nupirktų vaikui reikalingą knygą. Vadovėliais prekiauja apie 20 knygynų, tarp jų ir kaimyninis Anykščių knygynas. Manau, ir mūsų Švietimo tarnybai vertėtų apie tai pagalvoti.

- Kuo dar prekiaujate? Kai įeini į knygyną, net akys raibsta nuo prekių gausos ir įvairovės...

- Turime apie 200 tiekėjų. Pirkėjams siūlome įvairių meno dirbinių, keramikos, papuošalų, odos dirbinių, tapybos, grafikos, gobelenų. Yra tautodailininkų mėgėjų iš Rokiškio, Ukmergės, Molėtų ir dailininkų profesionalų iš Klaipėdos, Vilniaus, Kauno darbų. Meniškausi – odos dirbiniai. Tačiau labiausiai perka keramiką, nes ji pigesnė.

- Su kokiais sunkumais susiduriate šiuo metu?

- Neduoda ramybės "paveldėtos" skolos. Esame neturtingi. Apgailėtinas interjeras, reikalingas patalpų remontas. Neturime transporto. Gerai, kad dar yra daug draugų, iš jų ir skolinamės. Gyvename su viltimi, kad kaip nors išsikapstysime iš skolų.

- Dalyvavote Baltijos knygų mugėje Vilniuje. Kokie išpūdžiai? Gal parsivežėte naujų pasiūlymų, idėjų?

- Baltijos knygų mugė vyko vasario 18-20 dienomis. Tai trečioji tokia paroda, tačiau Lietuvoje ji surengta pirmą kartą. Baltijos knygų mugėje dalyvavo per 140 leidyklų ir prekytojų, tarp jų 90 Lietuvos leidyklų. Iš 11 užsienio šalių atvažiavo pusšimtis leidyklų. Vien Frankfurto knygų mugės stende pristatyta 170 Vokietijos leidyklų. Iš parodos grįžau pilna išpūdžių, parsivežiau daug adresų. Domėjausi, kaip knyga greičiau galėtų pasiekti nuošalų Rokiškio rajoną. Dalyvavau naujų knygų pristatymuose, susitikimuose su rašytojais Juozu Er-

licku, Tomu Venclova, Edmundu Malūku. Ypač įdomūs susitikimai buvo su Alina Fernandez, Kubos revoliucijos diktatoriaus Fidelio Kastro dukterimi, pristčiusia "Tyto alba" išleistą knygą "Alina", bei Agneta Pleijal, žydų rašytoja, kurios knygą "Ziema Stokholme" taip pat pristatė "Tyto alba". Būtų gražu, kad panašią šventę galėtume padovanoti ir rokiškėnams. Tačiau tokie susitikimai brangiai kainuoja. Nors aš tikiu, kad kada nors kartu su Viešąja biblioteka, Krašto muziejumi, Teatro rūmais galėsime suorganizuoti knygų mugę Rokiškyje. Sumanymų yra labai daug, tačiau šiais laikais jie sunkiai įgyvendinami. Bet viltis miršta paskutinė...

- Jūsų nuomonė apie moterį verslininkę? Kokia ji turėtų būti ir kokia esate pati?

- Galvojau apie savo privatų knygyną. Šiuo metu pradėti savo verslą – beveik savižudybė. Knygos neduoda didelio pelno. Čia žmogus aukojasi dėl meilės knygai ir skaitytojui. Džiaugiuosi ir didžiuojuosi žmonėmis, kurie drąsiai, nenuleisdami rankų, gal ir keiksnodami valdžią, kuria verslą. Ypač žaviuosi moterimis verslininkėmis. Pati esu tik iš dalies verslininkė. Jei prieš kokius 5 metus būčiau ryžusis pradėti verslą, gal būtų kas ir išėję. Tačiau dabar, įdėjus tiek pastangų ir noro, kad knygynas atsigauntų, būtų gaila viską mesti. Gyvenimu nesiskundžiu. Džiaugiuosi kiekviena diena, kiekvienu sutiktu žmogumi, o labiausiai – savo kolektyvu.

- Ko palinkėtumėte "Pragiedrulių" skaitytojams?

- Pirmiausia – sėkmės, laimės, nepamiršti užsukti į Rokiškio knygyną ir... išeiti iš jo, žinoma, ne tuščiomis.

- Ačiū už pokalbį.

Direktorė Genovaitė Medzeliene (kairėje) ir knygyno kolektyvas.

Mergaitė nusižudė

Vygandas Pranskūnas

Trečiadienio laikraščio numeryje rašėme apie rastą keturiolikmetės Vilmos Šeškutės lavoną.

Tiesėtvarkos pareigūnai "Pragiedrulius" informavo, kad mergaitė nusižudė. Įvykio vietoje rasta psichotropinių vaistų "Klonezepam" pakuočių, kuriose stigo 50 tablečių.

Versija, kad mergaitė buvo nužudyta ir apvogta, nepasitvirtino. Šalia lavono aptikti asmeniniai daiktai, degtukai, apdegusios nuotraukos, kuriose – Vilma ir jos draugai.

Redakciją patikimi šaltiniai informavo, kad minėtų vaistų galima įsigyti tik pagal receptus.

Mirusios motina dirba Rokiškio psichiatrijos ligoninėje.

Krepšinio šventė Panemunėlyje

Rasa Čižauskienė

Panemunėlio seniūnijos, judėjimo "Stabdyk nusikalstamumą" ir sporto klubo "Šetekšna" organizuota krepšinio šventė Panemunėlyje užtruko pusantro mėnesio. Joje dalyvavo 7 komandos iš Rokiškio ir Kupiškio rajonų. Panemunėlio seniūnijai atstovavo net šešios komandos. Sužaistos 88 rungtynės, kuriose dalyvavo apie 60 įvairaus amžiaus sportininkų. Finale sėkmę lydėjo svečių komandą iš Kupiškio rajono Rudilių gyvenvietės. Jie nugalėjo Panemunėlio "Atžalyno" penketuką. Trečią vietą išplėšė Panemunėlio vidurinės mokyklos moksleiviai, nugalėję Panemunėlio miestelio rinktinę.

Po rungtynių vyko tritaškių ir baudų mėtymo varžybos tarp įvairaus amžiaus krepšinininkų. Prizais apdovanoti geriausi žaidėjai, veteranai, organizatoriai.

Panemunėlio seniūnas Anicetas Bytautas dėkoja Sporto klubo "Šetekšna" direktoriui Algiiui Pranskūnui ir Panemunėlio mokyklos direktoriui Gintautui Rekertai.

Sporto klubas ateityje yra numatęs surengti nemažai panašių švenčių.

"Aukštaitį" nusiaubė vagys

Stasys Daugėla

Antradienio naktį UAB "Rokiškio butų ūkis" kasą, įsikūrusią buvusioje "Aukštaitės" kino teatre, įsibrovė vagys. Išlaužtos durys, abu seifai, sudaužytas kasos lango stiklas.

Vagys, be abejo, ieškojo pinigų, o jų kasoje buvo nedaug – 314 litų, reikalingų gražai.

Išlaužimą pirmoji pastebėjo kasos operatorė Zita Kondrotienė, prieš 7 val. atėjusi į darbą. Iškviesta policija apžiūrėjo įvykio vietą, tačiau kokių nors versijų dėl kasos apiplėšimo vakar dar neturėjo. Signalizacija kasoje nebuvo įrengta, nes pinigai ir kitos vertybės joje nelaikomos. Vagys apie tai, žinoma, nežinojo.

Kukurūzai – vertinga kultūra

Juozas Petronis

ŽŪR organizatorius savivaldai

Mintis apie tai, kad galima sėkmingai užsiųginti kukurūzų grūdų mūsų sąlygomis, buvo laikoma tuščiu paisymu ar nerealia ir neprotinga svajone. Tačiau jau iš 6 metų praktikos aišku, kad kukurūzai Lietuvoje gali duoti gerą grūdų derlių. 1992 metais "Krekenavos agrofirmonoje" buvo pradėti auginti naujų anksti subręstančių veislių kukurūzai grūdams. Paaiškėjo, kad ši kultūra gali būti gana derlinga. Geriausiai pasiteisino JAV firmos "Pioneer" kukurūzų hibridinės veislės, išvestos Vokietijoje, Šiaurės jūros regione, kurio klimatinės sąlygos labai panašios į mūsų. Pernai kukurūzai jau buvo auginami Šakių, Vilkaviškio, Pakruojo, Kauno ir kitų rajonų ūkiuose. Didžiausi jų plotai pastaraisiais metais apsejami Šakių rajone. Čia jie daugiausia auginami taip vadinamo grūdinio, skirto galvijams šerti, gamybai. Jis gaminamas iš visos kukurūzų augalų biologinės masės, kai grūdai pasiekia vaškinę brandą. Tokiu metu kukurūzai Lietuvoje duoda nuo 12 iki 15 tonų pašarinių vienetų iš kiekvieno hektaro.

Minėtas kukurūzų derlius gaunamas su daug mažesnėmis sėklomis, todėl ekonominiu požiūriu jų auginimas apsimoka geriau negu bet kuri kita nuo seno deranti grūdinė kultūra.

Iš ūkininkų bei žemės ūkio bendrovių patyrimo aišku, kad kukurūzai gali subrandinti 6–12 t/ha grūdų derlių. Tik iškyla kai kurie sunkumai nuimant jų derlių. Pirmiausia reikia pertvarkyti javų kombainą, kuris galėtų nuimti ir iškulti pribrendusias burbuoles ir palikti kitą augalų masę lauke. Tačiau bene pagrindinė problema yra drėgnų grūdų džiovinimas. Kadangi derlius paprastai imamas vėlyvą rudenį, kai orai Lietuvoje ypač drėgni, išdžiovinti grū-

dus aktyvios ventiliacijos įrengimais praktiškai neįmanoma. Todėl turėti šiluminę džiovyklą, auginant kukurūzus grūdams, būtina sąlyga.

Kukurūzų auginimas nesudėtingas, nereikalauja specialių ir sudėtingų mašinų ar įrengimų. Dirvožemiams jie taip pat nereiklūs. Auga tiek sunkiose molio dirvose, tiek rūgštingesniuose priemėliuose. Svarbu, kad sėjant kukurūzų sėklą būtų tolygiai išberta. Nepatartina kukurūzus sėti arti miškų, nes nokstantys grūdai – labai mėgiamas šernų maistas.

Nuo šių metų registruotos 3 kukurūzų grūdams veislės: "Quanta", "Janna" ir "Magda". Kadangi šios ir kitos kukurūzų veislės yra heteroziniai hibridai, patiems užsiauginti jų sėklą neįmanoma, todėl kiekvieną pavasarį ją reikia pirkti iš Vokietijos. Jas platina UAB "Valjona" Šakių rajone.

Karvėms bei kitiems galvijams kukurūzų grūdais yra pigus ir maistingas pašaras. Vakarų Europos šalyse dauguma ūkių tokiu grūdiniu galvijus šeria ištiesus metus, nenaudodami šieno, žalios žolės ar kitų brangiau kainuojančių bei sudėtingiau gaminamų pašarų.

Žemės ūkio rūmai, norėdami padėti žemdirbiams išsamiau susipažinti su šios naujos kultūros auginimu, būsimiems kukurūzų augintojams organizuoja seminarą. Jo metu patyrę specialistai bei jau praktiką turintys ūkininkai pasidalins sukauptu patyrimu. Seminaras įvyks Žemės ūkio rūmuose kovo 25 dieną 11 val. Kviečiame ūkininkus, žemės ūkio bendrovių specialistus bei kitus žemdirbius nepraleisti progos pagilinti žinias bei sužinoti, kur ir kokiomis sąlygomis galima bus įsigyti kukurūzų sėklas. Perdirbimo įmonių atstovai aiškins, kaip bus superkami grūdai.

Rokiškio fotografijos - Anykščių krašto istorijai

Ernestas Čižinauskas

Knygnešių dieną – kovo 16-ąją – Anykščiuose vyko Raimundo Guobio knygos "Inkūnai" pristatymas. Jame dalyvavo Anykščių meras Saulius Nefas, A. Vienuolio memorialinio muziejaus darbuotojai, inteligentijos atstovai iš Vilniaus, Kauno.

Daugiau kaip 50 unikalių fotonuotrau-

kų šiai knygai iliustruoti pateikė rokiškėnas Ksaveras Bagdonas, praėjusių metų respublikinės parodos "Balio Buračo kelias" laureatas.

Anykštėnai žada išleisti išsamią monografiją apie Andrioniškį bei jo apylinkes. Ji taip pat bus iliustruota iš Svėdasų kilusio rokiškėno, "Pragiedrulio" talkininko Ksavero Bagdono nuotraukomis.

Ksaverio Bagdono nuotrauka

Pasidairius po miesto apylinkes

Vytautas Garška
Miškininkas

Čia pat balandis – medžių sodinimo mėnuo. Laikas rengtis šiems darbams.

Aplankę Rokiškį žmonės sakydavo, kad tai žalias miestas. Tačiau praėjusiais metais iškirsti medžiai Nepriklausomybės aikštėje. Daug medžių iškirsta ir kitose vietose. Žalumos sumažėjo. Dėl tų kirtimų būta visokių nuomonių. Manau, gal kiek ir persistengta. Mieste daug tuščių, apleistų plotų, dykynių.

Kodėl jų neapsodinus želdiniais? Pavyzdžiui, už senojo pašto, tiek iš dešinės, tiek iš kairės. Šie plotai be jokios naudos jau nuo neatmenamų laikų. Daugiau kaip prieš 10 metų buvo pastatyta rajono ligoninė. Didžiulis ligoninės te-

ritorijos plotas – dykvietė. Ūkio dalies tarnautojai patikino, kad dirvožemis sudarkytas, grumstuotas, akmeningas. Pasodinti medeliai nudžiūsta.

Tokius plotus patarčiau apsodinti pušaitėmis ir lapuočiais. Pušys ištisus metus žaliuoja, jas lengva prižiūrėti.

Senosios ligoninės patalpos dekanas Juozo Janulio iniciatyva remontuojamos senelių prieglaudai įrengti. Nemanau, kad čia aplinka yra jauki. Pastatas prie pat gatvės, didelis mašinų judėjimas, triukšmo ir smarvės užtekina. Ligoninės teritorijoje nedidelis parkelis, dar prieškarinio metais sodintas vyr. gydytojo Žemaičio. Medžiai seni, pietinėje pastato pusėje esančios obelys taip pat senos. Jas iškirtus būtų gerai pasodinti kitus želdinius.

Dvaro parkas turėtų būti reprezentaci-

nė Rokiškio miesto vieta. Tačiau tokį pat apleistą parką kituose miestuose sunku surasti.

Kraštovaizdis kaip toje dainoje – "Prie apleisto seno namo". Džiugu, kad šiuo metu parkas intensyviai tvarkomas.

Prieš penkiolika metų akademikas L. Kairiukštis sakė: "Sodinkite, sodinkite, rokiškėnai, medžius. Ateis laikas, kai pradėsime dusti". Šie žodžiai jau išsipildė.

Eidamas gatvėse sutinku kur kas daugiau mašinų, negu pėsčiųjų. Išmetamos dujos mus žudo.

Rajono ir miesto vadovai jau susirūpino mūsų miesto kraštovaizdžiu. Gerai būtų, kad kiekvienas rokiškėnas taip pat prisidėtų prie miesto tvarkymo. Ypač šiais, jubiliejiniais, metais.

Opa, opa į Europą...

Janina Dikšienė

Skubame, lekiamė, per daug nesidairydami atgal. Žiūrėkit – vakaruose taip, klausykit – vakaruose kitaip. O mes tik žiūrime ir lygiuojamės į... Europos kainas. Nesvarbu, kad mūsų darbininko mėnesio atlyginimas lygus savaitės, o gal net dienos uždarbiui vakaruose. Svarbu, kiek benzinas kainuoja užsienyje, kad elektros energija Respublikos piliečiams tiekiamavos ne trigubai brangiau, nei

kitiems. Svarbu, kad iš užsienio įvežami maisto produktai "geresni" už užaugintus ir pagamintus Lietuvoje. Nesvarbu, kad mes penkiasdešimt metų turėjome lygiuotis į "Didžiuosius Rusijos protus", svarbu, kad dabar norime lygiuotis su Europos Sąjungos šalimis. Nesvarbu, kad mūsų vaikai niekuo netiki: nei tėvais, nei mokytojais, nei Dievu. Svarbu, kad jie lygiuojasi į užsienio filmų herojus.

Tad ar neverta pamąstyti, kur mes lekiamė lyg nuo grandinės nutrūkę? Kur skubame, pa-

miršę patį svarbiausią – žmogų? Juk nuo žmogaus sąmoningumo priklauso valstybės ateitis.

Lietuvos žmogus šiuo metu lyg su kupra. Kol vieni tą kuprą nusimes, o kiti augdami sukaups dvasios gėrybes, sunku bus pasiekti kokių nors rezultatų.

Ydų žmonės visada turėjo. Gerokai anksčiau mus kamavo įvairūs gyviai ir parazitai užantyje. Dabar tie parazitai tūno mūsų dvasioje. Jei anksčiau žmonės giliai tikėjo Dievą ir iš Jo sėmėsi stiprybės, tai dabar daugelis mūsų tos pačios stiprybės semiasi iš pilstuko ba-

Nukelta į 11 psl.

Pristatyta Broniaus Kondrato knyga

visiems kitiems.
Janina Kondratienė papasakojo

Salvinija Kalpokaitė

Neseniai Viešojoje bibliotekoje vyko rokiškėno, dabar gyvenančio Grigiškėse, Lietuvos aklujų ir silpnaregių sąjungos nario poeto Broniaus Kondrato eilėraščių knygos "Tarp minties ir akmens" pristatymas. Jame dalyvavo kraštietė poetė Elena Mezginaitė, pats knygos autorius su šeima.

Dažnas prisimena, kaip po Rokiškį susikibusi už rankų vaikščiodavo inteligentiška pora. Girdėjau, kad tai dailininkas, poetas Bronius Kondratas su žmona. Tik nežinojau, koks šios šeimos likimas.

Svečius pristačiusi Viešosios bibliotekos direktorė Zita Jodeikienė pasidžiaugė, kad kiekvienos naujos knygos pasirodymas – šventė. B.Kondratas – 1998 metų aklujų ir silpnaregių kūrybos konkurso laureatas.

Knygos redaktorė Elena Mezginaitė priminė, kad Bronius Kondratas gimė 1915 m. Taline, gyveno Obeliuose, Kriaunose, Bajoruose, Rokiškyje. Pirmasis Broniaus eilėraštis buvo išspausdintas 1928 m. "Žvaigždutėje". Tada jam buvo 12 metų. O "Ateities" žurnale poetas Bernardas Brazdžionis parašė pirmąjį vieno sakinio įvertinimą: "Bronius Kondratas jau sugeba pateikti neblogą eilėraštį".

- Broniaus Kondrato poezija man buvo savotiškas atradimas, - taip keliais žo-

džiais šios knygos esmę nusakė poetas Vladas Šimkus. - Pamaniau, kad tai koks jaunas autorius – dėl jo ekspresyvumo, modernumo. Bet čia nestokojama ir išminties, gyvenimo patirties ženklų.

- Nors Bronius Kondratas nuo jaunystės rašo eilėraščius, bet iki šiol niekaip negalėjo išleisti savo knygos, - kalbėjo Elena Mezginaitė. - Jis imlus vaizdui, kalbai. Labai daug yra parašęs eilėraščių, tačiau į šią knygą negalėjome visko sudėti.

Baigdama ponina Elena pridūrė, kad Broniaus Kondrato knygą reikėtų išleisti papildomu tiražu.

Bronius Kondratas sakė, kad pirmasis eilėraštis pasirodė prieš 71 metus, tačiau spausdintis pradėjo gal nuo 1981-ųjų. Tarybiniais metais beveik nesispausdino.

Poetas padėkojo žmonai, vedusiai už rankos visą gyvenimą, poetei Elenai Mezginaitėi, padėjusiai šiai knygai išvysti dienos šviesą, poetui Vladiui Šimkui, Viešosios bibliotekos direktorei Zitai Jodeikienei, dukrai Violetai, užrašiusiai eilėraščius, ir

apie vyro kūrybos virtuvę, pagalbą jam rašant.

- Gyvenome, vargome, vaikus auginame. Prieš 20 metų apako. Eidavome susikabinę, ką darysi, - prisiminė poeto žmona. - Bronius rašo daug, apibaru, kad savęs netausoja, daug popieriaus "gadina".

Poetą sveikino brolis Apolinaras, buvusi mokytoja, Aklujų ir silpnaregių sąjungos narė Bronė Misiūnienė, šios sąjungos Rokiškio skyriaus pirmininkė Dalia Zemlickienė. Buvusi bibliotekininkė Stefa Bliūdžiūtė įteikė dar 1936 metais Broniaus Kondrato parašytą eilėraštį "Senas malūnas", kurį ji iki šiol išsaugojo.

E.Mezginaitė (iš kairės), B.Kondratas ir jo dukra Violeta.

Irena Žindulienė – geriausia 1998 metų bibliotekininkė

Salvinija Kalpokaitė

Jau treči metai renkama geriausia metų bibliotekininkė. Šis vardas suteikiamas už geriausius darbo rezultatus, kvalifikaciją, naujovių taikymą, bibliotekos įvaizdžio formavimą, masinių renginių organizavimą, kraštotyrinę veiklą ir t.t.

Geriausios 1998 metų rajono bibliotekininkės vardas suteiktas Irenai Žindulienėi – Konstantinavos kaimo vyresniajai bibliotekininkei. Ji čia dirba jau 20 metų.

Konstantinavoje – 412 skaitytojų. Tai 85 proc. visų gyventojų. Jiems išduota per 12580 egzempliorių spaudinių. Iš viso bibliotekoje apsilankė 4166 skaity-

tojai. Pernai biblioteka surengė 53 masinius renginius. Irena Žindulienė daug dėmesio skyrė etnokultūrai, liaudies tradicijų puoselėjimui.

Dvi paskatinamosios premijos paskirtos Danutei Bružienei – ilgametei Panemunėlio geležinkelio stoties vyresniajai bibliotekininkei, ir Redai Kiselytei – Rokiškio miesto bibliotekos šeimininkei.

Geriausias rajono bibliotekininkės sveikino rajono savivaldybės Kultūros tarnybos vyr. inspektorė – metodininkė Janina Komkienė, Kazliškio ir Panemunėlio seniūnai Vytautas Spalgenas bei Anicetas Bytautas, Rokiškio miesto seniūnijos vyr. inžinierius Vytautas Abarius, kolegės.

Irena Žindulienė.

Iš festivalio "Vaidiname žemdirbiams" dienoraščio

Stasys Varneckas

Žiūrovų simpatijos perkamos nelengvai

Griežčiausias, objektyviausias teatro kritikas, o jeigu norite – ir teisėjas, yra žiūrovas. Taip, tas pilkas eili-

nis žiūrovas, kuris dažnai neturi lito kavos puodukui, bet randa dešimt litų teatrui.

Su šia teze nesiginčija nė vienas teatro režisierius, nė vienas aktorius, ir festivalio scenoje dirba iš tiesų nuoširdžiai – vieni sužvarbė nuo salės skersvėjų, kiti sukaite, šlapi ne tik nuo prakaito, bet ir inscenizuotų darganų, kaip "Dėdėje Vanioje".

Žiūrovai mato tą darbą ir vertina. Bilietukai "Taip ir Ne" nulems žiūrovų prizą – patį galingiausią, anot aktorių.

Iki šio trečiadienio daugiausia žiūrovų simpatijų – net 96,6 procento – pelnė Lietuvos rusų dramos teatro

spektaklis Antono Čechovo "Dėdė Vania". Antroje vietoje buvo Panevėžio Juozo Miltinio dramos teatro "Ratas" – 93,4 procento. Trečioji – Vilniaus senamiesčio teatras su A.Bausio "Veršio sapnas" – 90,2 procento.

Šis prizinių vietų išdėstymas, savime aišku, nėra galutinis. Jame dar nėra nei Šiaulių, nei Kauno valstybinio akademinio dramos teatro vertinimų.

Kai net ploti pamirštama

Didžiausias aktorių darbo įvertinimas – ne aplodismentai. Turbūt dažnas scenos darbininkas svajoja apie tokį žiūrovą, kuris taip įsigilintų į jo vaidmenį, kad net pamirštų papliaukšėti delnais.

Tokį atvejį teko matyti šį antradienį Panevėžio teatro "Menas" spektaklyje "Kieno istorijos – 2, arba visi už vieną". Į salės sceną petimi atsirėmęs kokių 15-16 metų jaunuolis, be scenos, atrodė, nemato daugiau nieko. O kai spektaklis baigėsi, kai visa salė plojo, jis tebestovėjo, pamiršęs susičiaupti, tebegaudantis ką tik nuskambėjusius žodžius.

Jaunatviškas panevėžiečių spektaklis iš tiesų patiko jauniems festivalio žiūrovams. Ir savo tematika, ir aktorių vaidyba.

Svarbiausias rodiklis – pilna salė

Trečiadienį pirmininkas Jonas Korenka dar negalėjo prognozuoti, kas gali tapti laureatais. O gal ir nenorėjo, nes kiekviena prognozė, išsakoma komisijos pirmininko, mažintų laukimo įtampą. Jonas Korenka tik pasidžiaugė, kad festivalis vyksta sklandžiai, o didžiausias laimėjimas – pilna žiūrovų salė.

Jonas Korenka: "Pavargome, bet laimingi".

Nelimpa prie dūšios...

Nuolatinė "Rokiškio pragiedrulių" skaitytoja Audra G. (pavardė redakcijai žinoma) dalinasi savo mintimis apie vieną teatrų festivalio spektaklį.

Pernykščio festivalio prizo laimėtojai – "Keistuolių teatro" aktoriai – šiemet į Rokiškį atvežė savo jaunesnių kolegų premjerą. Nemanau, kad išprususį žiūrovą galėtų sužavėti keistuolių kaskadiniai triukai – pasivoliojimai scenoje, iš aukštybių drimbantys sniego kąsniai.

Viskas šaržuota, groteskiška, nelimpa prie dūšios.

Žiūrovės nuomonė

Nemanau, kad visi rodyti spektakliai žiūrovus nuvylė. Belieka apgailestauti, kad išgirtieji lietuviški šedevrai – "Hamletas", "Magbetas" – mus pasiekia tik recenzijomis – atvykti į tradicinį mūsų miesto festivalį tokių žvaigždžių

nepasiseka prikalbėti. Drįščiau manyti, kad Rokiškio žiūrovai jau išlavino teatrinį skonį, moka atsirinkti ir žino, ką norėtų pamatyti. Nors...dėl skonio nesiginčykim. Kaip kartą stebėjosi viena moteris: "Laukiau, kol visų išgirtasis "Titanikas" atplauks į Rokiškį. Nuėjau pasiruošusi ilgai ir graudžiai verksti, o neišvydau nieko tokio, kas labai nustebintų, pavergtų. Negi esu ne tokia, jei žavi lietuviškasis A. Puišos "Vilko dantų karoliai" ir nepadarė didesnio įspūdžio daugybės Oskarų laimėtojas?"